

ΧΑΡΙΛΑΟΥ Ν. ΨΑΡΑΥΤΗ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΚΤΟΠΛΟΪΑ ΚΑΙ САВОТАGE

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΚΤΟΠΛΟΪΑ ΚΑΙ САВОТАGE

Κείμενα και ανάλυση για τα προβλήματα του κλάδου και την επίλυσή τους

ΧΑΡΙΛΑΟΥ Ν. ΨΑΡΑΥΤΗ

Καθηγητού Εθνικού Μετσοβίου Πολυτεχνείου

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Χαρίλαος Ψαραύτης

«Ελληνική Ακτοπλοΐα και Cabotage» εκδόσεις Ιδρύματος Ευγενίδου

Με τον τίτλο «Ελληνική Ακτοπλοΐα και cabotage» κυκλοφορεί από τις εκδόσεις του Ιδρύματος Ευγενίδου το νέο βιβλίο του Καθηγητή του Εθνικού Μετσοβίου Πολυτεχνείου Χαρίλαου Ψαραύτη.

Η έλλειψη ορθολογικού σχεδιασμού και συνέχειας από πλευράς Πολιτείας είναι ίσως το μόνο σταθερό χαρακτηριστικό του ακτοπλοϊκού προβλήματος στην Ελλάδα τουλάχιστο τα τελευταία 50 χρόνια, παρά το γεγονός ότι η γενική εικόνα από τότε μέχρι σήμερα άλλαξε άρδην και πέρασε από πολλές φάσεις. Στη βάση αυτή, οι ευθύνες για μια στρατηγικά και λειτουργικά σωστή λύση του προβλήματος βαρύνουν κυρίως την Πολιτεία και είναι τεράστιες. Στο μεταξύ, σοβαρά προβλήματα παραμένουν άλυτα, με πρώτο απ' όλα το στρατηγικό κίνδυνο για τη συνοχή της χώρας εάν, ως αποτέλεσμα ανεπαρκών ακτοπλοϊκών συγκοινωνιών, τα νησιά της περιφέρειας σιγά-σιγά χάσουν τον πληθυσμό τους επειδή λίγος κόσμος θα θέλει να ζήσει σ' αυτά. Ήδη ο αριθμός των κατοικημένων νησιών έχει μειωθεί σε σχέση με εκείνον προπολεμικά. Και αν δεν θέλουν να ζήσουν Έλληνες στα νησιά μας, είναι πλέον από βέβαιο ότι θα θελήσουν κάποιοι άλλοι. Είναι επομένως στρατηγική υποχρέωση του Ελληνικού Έθνους στο σύνολό του να διατηρήσει τη συνοχή της νησιωτικής Ελλάδας, εκεί όπου δεν συμφέρει στον ιδιώτη εφοπλιστή να το κάνει.

Το βιβλίο του Καθηγητή Χ. Ψαραύτη έχει ως κύριο σκοπό τη διαχρονική ανάλυση των προβλημάτων του κλάδου της ακτοπλοΐας στο διάστημα από το 1992 μέχρι σήμερα και τη διατύπωση προτάσεων για την επίλυσή τους. Στο διάστημα αυτό, μεταξύ άλλων, υιοθετήθηκε ο Κοινοτικός Κανονισμός 3577 για το cabotage (1992), έγιναν τέσσερις εθνικές εκλογές (1993, 1996, 2000, 2004), ψηφίστηκε ο Νόμος για το νέο θεσμικό πλαίσιο της ακτοπλοΐας (2001), και έγιναν δύο εναλλαγές στην εξουσία μεταξύ ΠΑΣΟΚ και Νέας Δημοκρατίας (1993, 2004), κομμάτων με ριζικά διαφορετικές απόψεις για την ακτοπλοΐα, τουλάχιστο φαινομενικά. Κύλησε δηλαδή αρκετό νερό στο αυλάκι.

Τα 'εργαλεία' του βιβλίου είναι βασικά δύο: Το πρώτο είναι ένα σύνολο δημοσιευμένων και μη κειμένων του συγγραφέα (περίπου 20 τον αριθμό) στο διάστημα 1992-2006, με αντικείμενο την ακτοπλοΐα στην Ελλάδα. Το δεύτερο εργαλείο είναι ο εκ των υστέρων σχολιασμός που παρατίθεται, υπό το πρίσμα αφ' ενός μεν των συνθηκών που εκάστοτε επικρατούσαν στην ακτοπλοΐα κατά τη διάρκεια των τελευταίων 15 ετών, αφ' ετέρου δε των σημερινών συνθηκών και του τι προοιωνίζεται για το μέλλον. Η σχετική ανάλυση έχει κυρίως σκοπό να δει κανείς τι από όσα γράφτηκαν τότε ισχύουν (η δεν ισχύουν) και σήμερα. Τι από όσα είχε προβλεφθεί τότε βγήκε σωστό, και τι λάθος. Τι άλλαξε και τι

δεν άλλαξε. Τι λάθη έγιναν, αλλά και τι σωστές κινήσεις έλαβαν χώρα. Ποιες προοπτικές υπάρχουν για το μέλλον. Το δεύτερο αυτό εργαλείο 'δένει' τις επί μέρους αναλύσεις του βιβλίου σε ένα ολοκληρωμένο σύνολο και βοηθάει τον αναγνώστη να αξιολογήσει καλύτερα το όλο θέμα.

Αν υπάρχει κάποιος γνώμονας στη φιλοσοφία του βιβλίου, αυτός είναι η προσπάθεια για την ορθολογική και νηφάλια διάγνωση των προβλημάτων της Ελληνικής ακτοπλοΐας και η διατύπωση προτάσεων για την επίλυσή τους. Ιδιαίτερη προσπάθεια γίνεται στην ανάλυση 'δύσκολων' θεμάτων, όπως πχ της άρσης του ορίου ηλικίας, της ανανέωσης του στόλου, της απελευθέρωσης της αγοράς, της σημασίας των λιμενικών υποδομών και άλλων, θεσμικών και μη.

Ο συγγραφέας είναι καθηγητής στη Σχολή Ναυπηγών Μηχανολόγων Μηχανικών του ΕΜΠ. Είχε διατελέσει καθηγητής στο MIT (1979-1989) και Προϊστάμενος Υπηρεσιών και Διευθύνων Σύμβουλος στον ΟΛΠ (1996-2002).

Σελίδες: 294